

Motion till riksdagen

1987/88:L402

av Marianne Karlsson (c)

om förbud mot vårdnad av eget barn i visst fall

Ibland frågar man sig verkligen hur vårt svenska rättssystem fungerar, man kan emellanåt ifrågasätta om det finns någon rättstrygghet i vårt land.

Jag skriver detta med tanke på att Svea hovrätt, enligt uppgifter som kommit mig till handa, dömt en man till två månaders fängelse för att ha utnyttjat sin fyraåriga dotter sexuellt. Samma domstol gav senare mannen umgängesrätt med flickan som utsatts för otukten och det psykiska lidandet.

Hur är sådant möjligt? Jag frågar mig då om vi inte måste ändra lagstiftningen – svaret blir naturligtvis ett ja. Vi kan ju inte sitta som ansvariga politiker och godkänna ett sådant förhållande.

Det är omänskligt att tvinga ett fyraårigt barn att umgås med den man som tvingat henne till sexuellt umgänge. Vem skulle komma på idén att tvinga en våldtagen kvinna att i årtal regelbundet umgås med våldtäktsmannen? Ja, det kan man fråga sig.

Det kan inte finnas någon mening med ett umgänge mellan far och dotter då dotterns upplevelser av pappan är så svåra. Flickan bör få en chans att leva ett normalt liv och slippa konfrontationer med den som förgått sig så grovt mot henne och hennes familj.

Jag föreslår att lagen ändras så att en far som sexuellt utnyttjat sin dotter aldrig kan få vårdnaden om barnet efter detta.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att föräldrabalken skall ändras så att en far som sexuellt utnyttjat sitt barn aldrig kan få vårdnaden om detsamma.

Stockholm den 14 januari 1988

Marianne Karlsson (c)